

יצא לאור בגרמנית
בשנת 1904

אני קורא ספרים

ספרי ילדים מארצות שונות,
מתורגמים, ערוכים ומודפסים ע"י יוחנן דביר
סידרה לזכרו של
אסא דביר (1975-1954)

באטריקס פוטר

סיפור על שני עכברים

אני קורא ספרים

להבות הבשן 2004

ביאטריקס פוטר

הסופרת ביאטריקס פוטר נולדה בלונדון בשנת 1866. את כתיבת הספרים התחילה בשנת 1895 כאשר כתבה וציירה את הספר הראשון שלה על ארבעה הארנבונים להם קראה

בשמות: פלופסי, מופסי, זנב הצמר ופוטר.

הוצאות הספרים לא התלהבו תחילה מהסיפור והמחברת נאלצה להוציא אותו בכוחות עצמה.

הספר ראה אור רק בשנת 1902 והיה לרב-מכר. הארנב פטר הפך במשך הזמן לאחד הגיבורים הידועים של ספרות הילדים.

מאז ועד מותה בשנת 1943 כתבה וציירה ב.פוטר מעל 30 ספורי ילדים הדנים בעיקר בחיות קטנות כמו ארנבים, עכברים, חתולים, צפרדעים ועוד. רק שנים מהם תורגמו עד כה בהוצאות מסחריות. הספר על שני העכברים נכתב וצויר על ידה בשנת 1904 והוא חוגג השנה 100 שנות קיומו. זהו הספר השני של ב.פוטר בסדרה שלנו, אחרי "זנגביל וחמוצים".

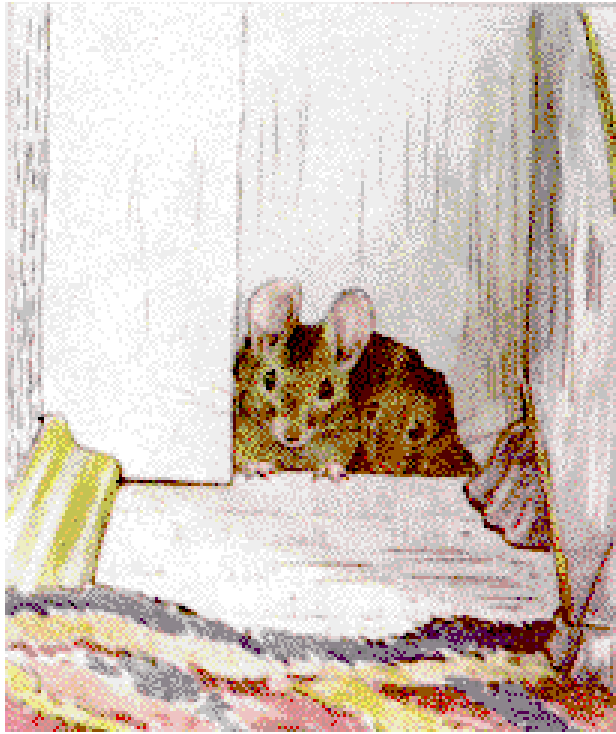
יוחנן דביר
להבות הבשן 2004

גרו בו שתי בובות: לוסינדה וז'נט. למעשה בעלת הבית הייתה לוסינדה, אבל היא לעולם לא הזמינה ארוחות. ז'נט הייתה הטבחית, אבל היא לעולם לא בישלה, כי כל האוכל נקנה ביחד עם הבית, מוכן לגמרי.

היה היה פעם בית בובות יפהפה שעמד ליד האח בחדר הילדים. הבית היה עשוי לבנים אדומות עם חלונות לבנים והיו בו אפילו וילונות מלמלה, דלת כניסה ראשית וארובה.

יום אחד לוסינדה וז'נט יצאו לטיול בעגלת
הילדים. לא נשאר איש בחדר הילדים ושרר שקט
מוחלט. אבל פתאום נשמע רעש, ליד הרצפה
סמוך לאח, שם היה חור בקיר.
טום העכבר הוציא את ראשו לרגע, וחזר מיד.

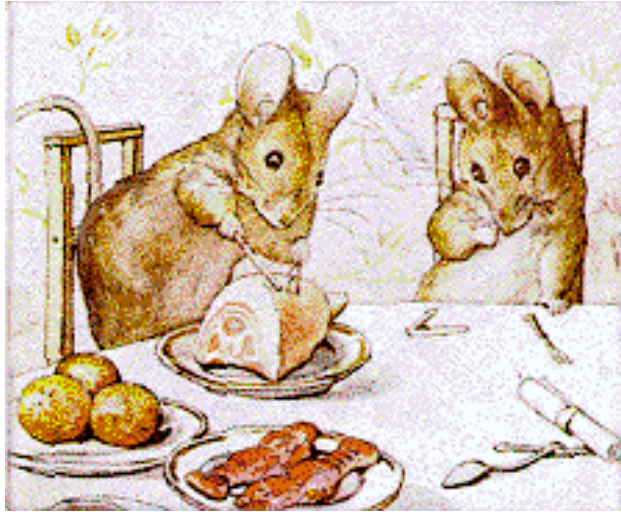
על השולחן היו שני סרטנים גדולים, צלי, דג,
פודינג ואפילו קצת פרי אפרסקים ותפוזים.
הם היו אמנם דבוקים לצלחות, אבל היו נראים
יפים להפליא.

בית הבובות עמד בסמוך. טום וחונקה-מונקה
עברו בשקט על השטיח והתקרבו אליו. הם דחפו
את הדלת היא לא הייתה נעולה.

כעבור רגע גם אישתו, חונקה-מונקה, הוציאה את
ראשה. אבל כשראתה כי אין איש בחדר יצאה
בזהירות.

טום התחיל לחתוך את הצלי. הצלי נראה יפה מאוד, אדום עם שומן לבנבן. אבל הסכין התכופפה ופצעה את אצבעו. הוא הכניס את האצבע לפה.
"לא צלוי מספיק. קשה מדי. חונקה-מונקה, נסי את."

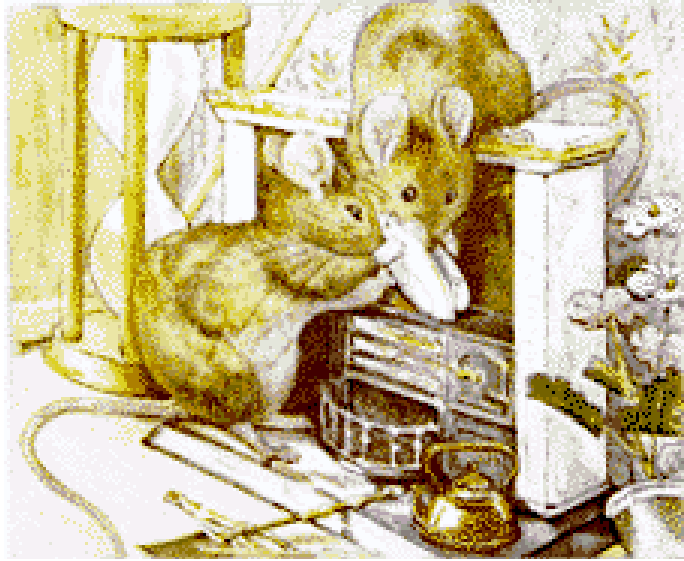
טום וחונקה-מונקה עלו במדריגות והציצו לחדר האוכל. ואז צייצו משמחה. על השולחן ראו ארוחה נהדרת! היו גם כפות, סכינים ומזלגות, ואפילו שני כסאות של בובות. הכל למען נוחות!

הצלי השתחרר מהצלחת ונפל על הרצפה. "עזבי אותו" אמר טום "תני לי קצת מהדג!"

חונקה-מונקה עמדה על הכסא ונסתה לחצוב את הצלי בסכין אחרת. "הוא קשה כמו גבינה ישנה" אמרה.

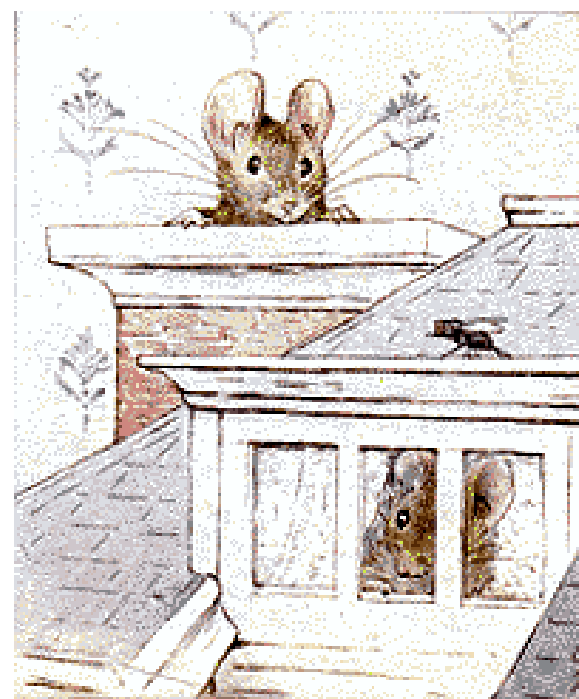
טום וחונקה-מונקה היו מאוכזבים נורא. הם שברו את הפודינג ואת התפוזים והאפרסקים. ואחרי שהדג לא ירד מהצלחת הם נסו לשרוף אותו באש עשויה מניר אדום שבאח, אך גם זה לא בער.

חונקה-מונקה נסתה להוריד את הדג מהצלחת אבל כל הכפות נשברו, אחת אחרי השניה, כי הדג היה מודבק לצלחת. עכשיו טום אבד כבר סבלנות. הוא שם את הצלי באמצע הרצפה והתחיל להכות בו במלקחי האח ובאת בום-בום-חך-חך!
הצלי התפרק לחלקים של גבס לבן!

בינתיים לחונקה-מונקה חיכתה אכזבה נוספת
היא מצאה צנצנות עם כתובות "אורז", "קפה",
קמח", אך כאשר הפכה אותן יצאו מהן רק
חרוזים צבעוניים.

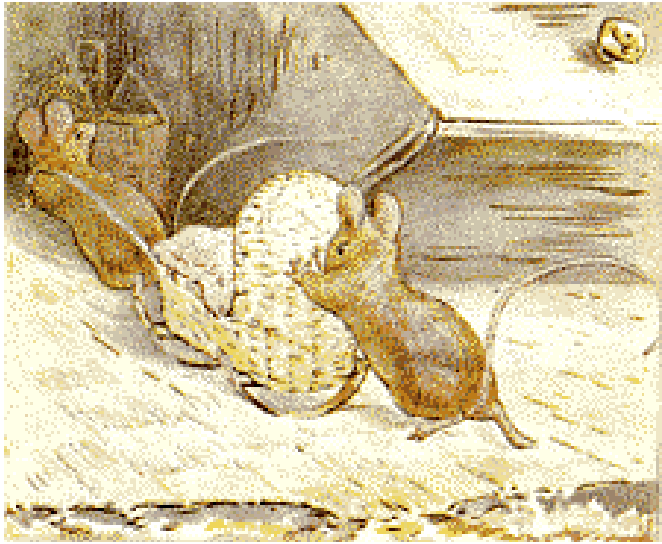
טום עלה על הגג והציץ בארובה לא מצא שם
כל פיה.

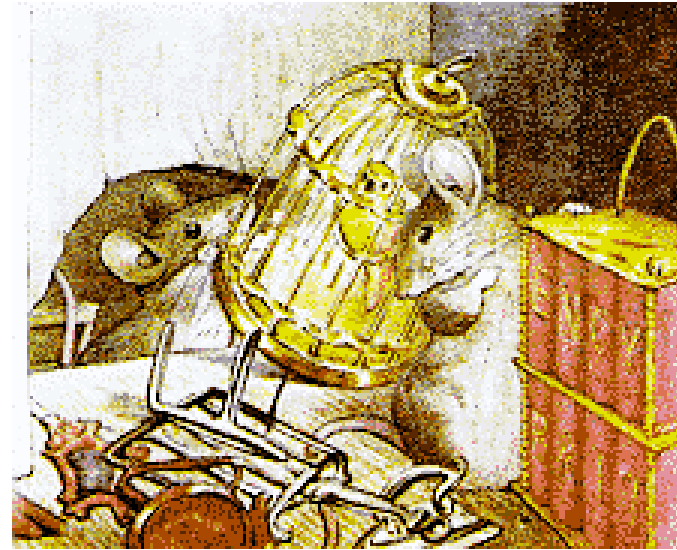
ביחד עם טום הם סחבו את הכסת למטה
במדריגות ודרך הדלת. קצת קשה היה לדחוף
אותה לחור שלהם שבקיר, אבל איכשהו הם
הצליחו בכך.

ואז העכברים התחילו במלאכת ההרס, ובמיוחד
טום הוא הוציא את הבגדים של ז'נט מהארון
שבחדר השינה וזרק אותם דרך החלון.
חונקה-מונקה הייתה דווקא קמצנית כשמצאה
את הכסת של לוסינדה היא נזכרה שרצתה פעם
במיטת פוך.

היא השאירה אותם אחרי ארגז הפחמים וחזרה
כדי לקחת את העריסה.

ואז חונקה-מונקה חזרה ולקחה עוד כסא וכוננית
וכלוב ציפורים וכמה דברים קטנים. אבל הכוננית
והכלוב לא עברו דרך החור שבקיר.

איזה מראה נפתח לפני ז'נט ולוסינדה !!
לוסינדה התישבה על תנור המטבח ההפוך ורק
הסתכלה סביב. ז'נט נשענה על ארון המטבח
וחייכה, אך אף אחת מהן לא הוציאה הגה מפיה.

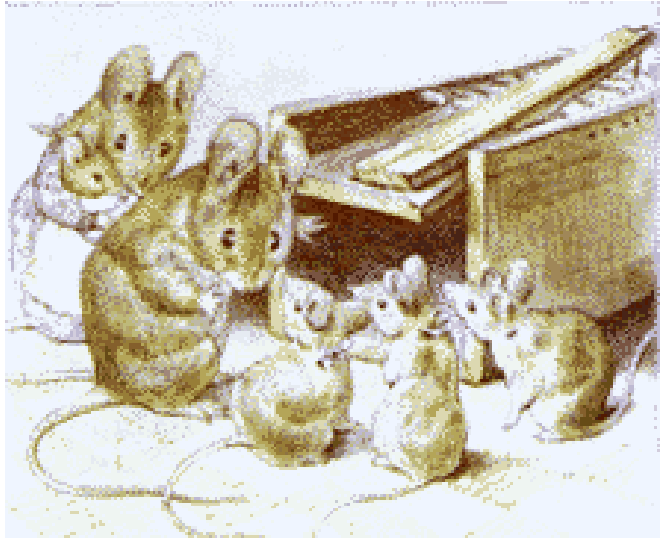
היא חזרה עם כסא נוסף כשפתאום נשמע רעש
סמוך לחדר הילדים. הם עזבו את הכל ורצו לחור
שלהם ובדיוק אז נכנסו הבובות לחדר.

היא גם סחבה כמה סירים ומחבתות ועוד אי-אלה דברים שמושיים.

הכוננית והכלוב נמצאו מאחורי ארגז הפחמים, אבל חונקה-מונקה שמרה בכל זאת את העריסה ואת הבגדים של ז'נט.

אבל המטפלת שלה אמרה "עדיף לשים מלכודת
עכברים."

הילדה הקטנה, שבית הבובות היה שייך לה,
אמרה: "אחפש בובה שלובשת בגדי שוטר."

וכל בוקר, עוד לפני שמישהו יתעורר,
חונקה-מונקה באה עם מטאטא ויעה ומנקה את
בית הבובות!

סוף!

אז זהו הסיפור על שני העכברים הרעים.
אבל הם לא היו כל כך רעים, כי טום שילם עבור
הכל ששבר. הוא מצא מטבע קרטון מתחת
לשטיח ובחג המולד הוא וחונקה-מונקה שמו
אותו לאחד הגרביים של לוסינדה וז'נט.